

...אתם קודם כל מרביצים לו באלות בכל חלקי הגוף,

חוץ מהראש. אל תרחמו - תשברו להם את כל העצמות!

אל תסבירו שום דבר. קודם תרביצו, ואחרי שתגמרו תסבירו...

השליש של שריהבוטחון, ששהה בבניין הכנסת, קיבל עותק והבטיח להעבירו לשרייהבוטחון. לעומת זאת סירב ראש לישכתו של ראשיהממשלה, יחיאל קדישאי, לקבל עותק, באומרו, "קראתי את זה ואני לא מאמין לאף מילה." קדישאי ישב באותה שעה בחברת ח"כ אהוד אולמרט.

המיכתב הכא הופץ ביום השני שעבר עליידי ח"כ אורי אבנרי בין כל חברי הכנסת. עוד באותו יום קרא אבנרי את הקטעים העיקריים, במסגרת נאום על פעולות משרדהכריאות. כמה מחברי הכנסת קראו את הדברים במקום, והביעו הזדעזעות עמוקה. שלושה — מאיר תלמי ממפ"ם, שמואל מזדנו ומרדכי זריי שובסקי משי" — פורסמו הדעות שבהן תבעו חקירה. לעומת זאת לא הגיב ראש מיפנת'העבודה, ושום סיעה לא התעוררה לפעולה רצינית.

עדות של חיילים

מעשים שנראו לנו כלא-הומאניים, והשתדלו להשליט את הסדר בדרכי הסברה בלבד, תוך התבססות על הבנת התושבים.

פחד ואימה

במסגרת ביצוע המשימות שהוטלו עלינו, הבחנו באווירת פחד ואימה בקרב התושבים. נדהמנו לראות אנשים שהתייחסו אלינו כאל אדונים, התחנפו, השפילו עצמם וביקשו רחמים עוד לפני שנגעו בהם. במשך הזמן ששהינו באיזור, הבנו מה הסיבה לפחד זה.

באחד המקומות ראינו כיצד יחידה של מישמר הגבול אחספת ילדים מהרחוב, ומורה להם למלא עבורה שקי-חול לבניית עמדה. הילדים ביצעו את ההוראה ללא עוררין. אנשי מישמר-הגבול ניצבו כל העת ופיקחו על העבודה, כשהם מזוינים בנשק ובאלות. הבחנו שהילדים היו מופחדים עד מוות. מחוזה זה שוב הזכיר לנו את סיפורי השואה.

האירועים שתיארנו כוללים בתוכם סיפורי-מישנה על התעללויות והשפלות שונות, שלא תיארו אותם בפרוטרוט. נוסף על כך שמענו גם עדויות מחיילים אחרים על מעשי התעללות ודיכוי אכזריים עוד יותר, אך מכיוון שביקשנו להצטמצם לעדות-ראייה בלבד, לא פירטנו אותם כאן.

היינו עדים להתרחשות הדברים במשך שבוע אחד בלבד. אחרי-כן הוחזרנו לבסיס-הקבע. התרשמותנו משבוע זה היתה, כי מעשים אלה הם דבר של יום-יום ונוהג מובן מאליו. האווירה כולה היא של טרור.

הדברים שתיארנו לא היו ידועים לנו כלל לפני שראינו אותם במו עינינו. זאת היתה לנו הפעם הראשונה לגלות את פניו של המימשל-הצבאי בשטחים. בשיחות שהיו לנו עם חברים ליחידה, התגלו חילוקי-דעות לגבי ההצדקה של מעשים אלה. הסתבר לנו כי הרוב ביצע את הדברים מפני שנתנו להם פקודה, וכלל לא חשבו.

זכר השואה

החלטנו להביא את הדברים לידיעת הציבור מפני שאנו מתנגדים להם ורואים בהם פגיעה חמורה ביסודות המוסריים והלאומיים של עמנו, שעליהם התחנכנו. אין להם מקום בקרב שום עם, ובמיוחד לא בקרב עמנו, שעבר את השואה והיה נרדף ומוכה בכל העולם. מטרתנו בעדות זו היא לעורר מחשבה, כדי להביא להפסקת מעשים אלה.

עד כאן עדות החיילים.

אני מבקש את כל חברי-הכנסת, בלי הבדל של מיפלגה והשקפה, לשתף עימי פעולה כדי להביא להקמת ועדת-חקירה פרלמנטרית או ועדת-חקירה ממלכתית, לחקר השיטות המופעלות כיום — בשמנו — בשטחים המוחזקים.

הדברים מחרידים כשלעצמם. לא פחות מחרידה המחשבה על השפעת דברים אלה על בני-הנוער, אזרחי המדינה של מחר, אשר מוטלים עליהם תפקידים שנפגם סולדת מהם, והעלולים לערער בקרב הטובים שבהם את יסודות הווקה למדינה ולצ"ל.

חברי הכנסת, כולנו אחראים. הבה נשים קץ לשיטות אלה, לפני שיהרסו את יסודות עמנו!

לו את כל העצמות, ואחרי-כך תעלו אותו לרכב, שיפנה אותו למימשל. שימו לב: מהרגע שהוא עלה לרכב, הוא בחזקת עזיר, ואתם לא מרביצים לו יותר. למשימה!"

מרבית החיילים ביצעו את הפקודה על הצד הטוב ביותר. הבחנו בכך שדווקא אותם חבר'ה, שבמשך הטיירות נתגלו כחלשים מבחינה פיזית וכחסרי ביטחון-עצמי, דווקא הם התבלטו בביצוע הפקודה. אנחנו, קבוצת החיילים המעידה כאן, נמנענו באופן

מוחלט מלהרביץ, והסתפקנו בהכנסה הביתה של אנשים שיצאו לרחוב, תוך שימוש בהסברים בלבד. אולם למרות זאת, האווירה הכללית ששררה בין החיילים הזכירה לנו את הסיפורים על ההתעללות ביהודים בימיה-השואה.

לא לרחם

קבוצת חיילים אחרת קיבלה תפקידי שיטור בעיר עצמה. תפקידים אלה כללו סיורים רגילים ותצפיות על הגנות. ההוראות היו דומות. בכל מיקרה של התקהלות הכי קטנה, זריקת אבן או הנפת זגל, נצטוונו לפזר מייד את האנשים עלידי, "להיכנס בהם עם אלות בכל הכוח, לשבור עצמות ולא לרחם!"

הושם דגש על כך שלא לקחת אנשים הצידה ושם להכותם, אלא להרביץ במרכז ההתקהלות, לעיני כולם, למען יראו וייראו.

הנחיה מיוחדת ניתנה לגבי מחסומים וצמגיגים בויעים על הכביש. נאמר לנו שלא לפנותם בכוחות עצמנו, אלא להורות באצבע לעבר האדם הקרוב ביותר למחסום, ולא לדאוג, הם כבר מאולפים. הוא יידע כבר מה לעשות. הוסבר לנו שעלינו רק לפקח שהתו-שבים יפנו את המחסום וישליכו אותו לאחת החצרות הקרובות. כמו כן ניתנה לנו הוראה לרשום את פרטי החנויות והבתים הסמוכים, כדי שניתן יהיה לאתרם ולהעניש את בעליהם עליידי אטימת החנות או הבית. גם במהלך ביצוע פקודה זו נמנענו אנחנו מלבצע

אל: כל חברי-הכנסת.

מאת: ח"כ אורי אבנרי.

הנדון: עדות של חיילים על המת-

רחש בגדה.

הריני מוצא לנכון, במילוי חובתי המצפונית והפר-למנטרית, להביא לפניכם את העדות הבאה. גבתי אותה בעצמי מקבוצה של חיילים, אשר מצפונם הציק להם, והם נזקקו להביא את הדברים לידיעת הציבור, עם כל הסיכון לעצמם הכרוך בכך. אין להם השקפות פוליטיות מוגדרות, והם פועלים מתוך הזדעזעות אנו-שית בלבד.

שמות החיילים שמורים עמי, ואהיה מוכן לגלותם לוועדת-חקירה פרלמנטרית או לכל מוסד אחר שיבטיח להם חסינות.

ההזן העדות כלשונה:

אנחנו קבוצת חיילים בני 18, שהתגייסנו לפני פרק-זמן קצר לשירות חובה.

במסגרות טירונית בחיל קרבי, שאנחנו עוברים כעת, נשלחנו לשירות מביעזי באחת הערים הגדולות בגדה-המערבית. לצורך כך סופחנו למימשל הצבאי ה-מקומי, ותפקידנו הוגדר כסיוע לפעולות השיטור של מישמר-הגבול באיזור.

שהינו במקום במשך שבוע, ובזמן זה נתגלו לנו עובדות שלא היו ידועות לנו לפני כן, ושעקב הזעזוע שנגרם לנו מגילויין, החלטנו להביאן לידיעת הציבור הרחב.

נקדים ונאמר שאנחנו חבר'ה עירוניים, בוגרי בתי-ספר תיכוניים, נאמנים בכל ליבנו למדינה, חלקנו אחרי תקופת-התנדבות בהדרכת נוער טעון-טיפוח, ואיננו מזוהים, ומעולם לא היינו מזוהים, עם תנועה פוליטית כלשהי. לדברים שאנחנו החלטנו לספר אין שום ממה פוליטית, והם בבחינת עובדות טהורות בלבד.

כל העצמות

לפני כמה שבועות הגענו ליחידת המימשל הצבאי. מייד, כאשר ירדנו מהרכב, חולקו לנו אלות-עץ. אחרי-כן חולקנו לקבוצות. קבוצה אחת יצאה לכפר סמוך, במקום לסייע לאנשי מישמר-הגבול להטיל עוצר ב-מסות.

לפני שיצאנו לבצע את המשימה קיבלנו הנחיות מקצין בעל תפקיד בכיר במימשל, שאמר לנו: "כל אדם שאתם תופסים מחוץ לביתו, אתם קודם כל מרביצים לו באלות בכל חלקי-הגוף, חוץ מהראש. אל תרחמו, תשברו להם את כל העצמות! אל תסבירו שום דבר. קודם תרביצו, ואחרי שתגמרו תסבירו למה הרבצתם.

אם תפסתם ילד קטן, תוציאו את כל המישפחה שלו החוצה, תעמידו אותם בשורה, ותרביצו לאבא לפני כל הילדים. אל תתייחסו למכות האלה בתור זכות, זאת חובה! הם לא מבינים דרך אחרת.

אלה שסתם מסתובבים בחוף, אין טעם לעצור אותם. תרביצו ותחזירו אותם לבתים. אבל אם מישחו עשה בעיות, או זרק אבנים או משהו, קודם תפרקו